

Arrest

nr. 204 855 van 5 juni 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kazachse nationaliteit te zijn, op 2 maart 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 16 januari 2018, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 16 januari 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VAN ROSSEM, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat J. TASSENOY, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij dient op 21 februari 2014 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Een eerste medisch advies wordt door de ambtenaar-geneesheer gegeven op 17 maart 2014.

Op 21 maart 2014 verklaart de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de aanvraag onontvankelijk. De verzoekende partij dient hiertegen een beroep in bij de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). De Raad vernietigt deze beslissing bij arrest met nummer 180 690 van 12 januari 2017.

De gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris verklaart de aanvraag ontvankelijk op 23 mei 2017.

De ambtenaar-geneesheer geeft op 15 januari 2018 een medisch advies. Hij gaat na of de medische problemen van de verzoekende partij in het herkomstland kunnen behandeld worden en beschikbaar zijn.

Op 16 januari 2018 verklaart de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de aanvraag ontvankelijk, maar ongegrond. Dit is de eerste bestreden beslissing, die samen met het medisch advies op 1 februari 2018 ter kennis wordt gegeven, en die luidt:

“(…)

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 21.02.2014 bij aangetekend

schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

S., N. (R.R.: (...))

nationaliteit: Kazachstan

geboren te T. op 01.01.1928

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 23.05.2017, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

We verwijzen naar het medisch verslag opgesteld door de arts-adviseur op 15.01.2018 (zie gesloten omslag in bijlage).

derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

(…)”

Diezelfde dag, ook met kennisgeving op 1 februari 2018, geeft de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit is de tweede bestreden beslissing, die luidt:

“(…)

De heer

Naam + voornaam: S., N.

geboortedatum: 01.01.1928

geboorteplaats: T.

nationaliteit: Kazachstan

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten voile toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

*o Krachtens artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980, de vreemdeling verblijft langer in het Rijk dan de termijn waartoe hij gemachtigd is door het visum of de visumverklaring dat of die in zijn paspoort of in zijn daarmee gelijkgestelde reistitel werd aangebracht (art. 6, eerste lid van de wet): Zijn visum is reeds verlopen (op 20.03.2014).
(...)”*

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Uit het administratief dossier blijkt dat aan de verzoekende partijen op 30 maart 2018 een tijdelijk verblijf is toegekend in antwoord op hun regularisatieaanvraag van 8 maart 2018 brief Dienst Vreemdelingenzaken 24 april 2018 naar de Raad). Deze aanvraag werd ingediend in toepassing van de artikelen 9bis van de Vreemdelingenwet.

2.2. De verwerende partij erkent dit ter terechtzitting.

2.3. Ter terechtzitting vraagt de voorzitter aan de verzoekende partij of zij nog enig belang kan aantonen betreffende haar beroep, gelet op dit tijdelijk verblijf. Er wordt gewezen op het volgende:

2.4. Artikel 39/56 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) kunnen worden gebracht “door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling”. De memorie van toelichting bij het ontwerp dat tot die bepaling heeft geleid, wijst op de analogie met artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Zij stelt voor de interpretatie van het begrip “belang” derhalve kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan dit begrip heeft gegeven (Parl. St., Kamer, 2005-06, DOC 51 2479/001, 118.).

Een verzoekende partij beschikt over het rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: zij moet door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel lijden en de eventuele nietigverklaring van die rechtshandeling moet haar een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook.

Het belang waarvan zij blijk moet geven, moet bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep. Dat belang moet blijven bestaan tot aan de uitspraak. Om haar belang te bewaren moet een verzoekende partij bovendien een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen.

Met andere woorden, wanneer er twijfel rijst omtrent het belang van een verzoekende partij, komt het haar dus toe alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat de vernietiging van de bestreden beslissingen hen een concreet voordeel oplevert (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752, *Deceuninck*).

2.5. Ter terechtzitting vraagt de voorzitter of de verzoekende partij nog een belang heeft bij haar beroep, nu haar een tijdelijk verblijf werd toegekend.

De advocaat van de verzoekende partij stelt ter terechtzitting geen belang meer te hebben bij het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). De advocaat van de verzoekende partij meent wel nog belang te hebben bij het aanvechten van de bestreden 9ter-ongegrondheidsbeslissing omdat “de beslissing dermate onterecht is”, verwijst hierbij naar het verzoekschrift en zij stelt tevens “dat de huidige machtiging tot tijdelijk verblijf maar ‘tijdelijk’ is.”

2.6. Bij gebrek aan enige concrete toelichting, moet worden besloten dat de verzoekende partij geen blijk geeft van het vereiste actuele belang voor de vernietiging van de bestreden beslissingen (RvS 18 december 2012, nr. 221.810). Het beroep is derhalve onontvankelijk.

Bovendien, dat in de hypothesen dat de eerste bestreden beslissing wordt vernietigd en dat de verzoekende partij daarna een verblijfsmachtiging krijgen op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, is dit ook een voorwaardelijke machtiging voor beperkte duur. Deze wordt slechts vernieuwd zolang er geen duurzame verbetering in de medische toestand optreedt (cf. de artikelen 8 en 9 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen). Een verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet kan derhalve geen gunstigere situatie opleveren dan deze waarin de verzoekende partij zich nu bevindt, met name een tijdelijk verblijfsrecht. Er wordt voorts opgemerkt dat de verzoekende partijen geen enkel concreet element aanbrengen waarom dit verblijf zou worden ingetrokken. Zelfs indien de aan dit verblijfsrecht gestelde voorwaarden niet meer vervuld worden, zijn er omstandigheden waarin dit verblijfsrecht toch kan behouden worden (cf. artikel 42^{quater} van de Vreemdelingenwet). Alleszins, als het verblijfsrecht toch beëindigd wordt, staat het de verzoekende partij vrij om op basis van de medische elementen die hun situatie alsdan kenmerken een aanvraag om een verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet in te dienen.

Ook wat betreft de tweede bestreden beslissing, namelijk het bevel om het grondgebied te verlaten, laat de verzoekende partij na aan te tonen wat haar belang is bij huidig beroep, gelet op hun toegekend tijdelijk verblijf. Integendeel erkent de raadsman van de verzoekende partij dat zij geen belang bij het beroep tegen dit bevel meer heeft.

Gelet op het voorgaande toont de verzoekende partij niet aan welk haar belang is bij het verderzetten van het huidige annulatieberoep.

2.7. Het beroep is, gelet op het ontbreken van het wettelijk vereiste belang, onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf juni tweeduizend achttien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. BEELEN